

Sygn. akt VII U 551/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: protokolant sądowy Marcin Kamionowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2014 r. w W.

sprawy M. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa z siedzibą w S., M. O. i T. D.

na skutek odwołania M. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 15 stycznia 2014 r., znak: UBS/(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 551/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczona M. K. (1) w dniu 11 lutego 2014 r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W., odwołanie od decyzji ww. organu rentowego, z dnia 15 stycznia 2014 r. nr UBS/(...) wydanej w przedmiocie podlegania przez M. K. (1) ubezpieczeniom społecznym z tytułu zawartej umowy o pracę z firmą (...) Sp. z o.o. Sp. K. i określającej podstawę do ubezpieczeń w wysokości 2.345,00 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu odwołania, ubezpieczona podniosła, iż nie miała wiedzy, okoliczności opłacania składek od kwot jej wynagrodzenia przez pracodawcę. Podkreśliła, iż podstawa od której pracodawca winien opłacać składki do systemu ubezpieczeń społecznych wynosiła 6.000,00 zł i stanowiła comiesięczną kwotę wynagrodzenia otrzymywanego przez odwołującą tytułu zatrudnienia w firmie (...) Sp. z o.o. Sp. K. Odwołująca podniosła, iż jej praca u wskazanego płatnika składek w okresie od 17 lipca 2013 r. do 13 listopada 2013 r. była faktycznie wykonywana.

W ocenie odwołującej, ustalenia organu rentowego co do sytuacji finansowej pracodawcy nie mogą być podstawą ustalenia rzeczywistego wynagrodzenia przysługującego ubezpieczonej jako pracownikowi (...) Sp. z o.o. Sp. K, a określonego przez strony na kwotę 6.000,00 zł. Ubezpieczona kwestionowała stanowisko ZUS, iż podstawa składek ubezpieczonej winna być ustalona na kwotę 2.345,00 zł. Odwołująca zaznaczyła, że zawarła ważną umowę o pracę i do czasu korzystania ze zwolnienia lekarskiego, świadczyła pracę u płatnika składek. Ubezpieczona podniosła, że swoim

postępowaniem w okresie zatrudnienia u płatnika składek nie naruszyła jakichkolwiek zasad współżycia społecznego (odwołanie k. 2-6 a.s).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie, złożonej do tutejszego Sądu Okręgowego w dniu 12 marca 2014r., wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że wysokość wynagrodzenia odwołującej od lipca 2013 r. została ustalona w celu uzyskania wysokich świadczeń przysługujących z ubezpieczenia chorobowego. Organ rentowy podniósł, iż z dokumentacji kontroli przeprowadzonej u płatnika składek, wynikało, iż pracodawcy nie było stać na zatrudnienie pracownika za wynagrodzeniem w wysokości 6.000,00 zł miesięcznie. Organ rentowy podkreślił, iż pozostali pracownicy płatnika (...) Sp. z o.o. Sp. K, zgłoszeni zostali do ubezpieczeń społecznych od podstawy wynagrodzenia ustalonej na kwotę 2.345,00 zł. Ponadto organ rentowy zaznaczył, iż spółka pomimo krótkiej działalności, nie opłaciła składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za pracowników. Organ rentowy wskazał, iż obecnie jedynie M. K. (1) jest zgłoszona do ubezpieczeń społecznych. Na miejsce odwołującej, pracodawca nie zatrudnił nowego pracownika. Mając na uwadze powyższe, organ rentowy wskazał, iż odwołanie ubezpieczonej winno podlegać oddaleniu (odpowiedź na odwołanie k. 27-29)

Postanowieniem wydanym w dniu 12 maja 2014 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego (...) Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą w N. (postanowienie k. 41 a.s)

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) Sp. z o.o. Sp. K z siedzibą w S. przy ul. (...), (kod pocztowy: (...)-(...) N.), wpisaną do rejestru przedsiębiorców pod numerem KRS (...), REGON (...) w dniu 17 lipca 2013 r. zawarł umowę o pracę na czas nieokreślony M. K. (1), na stanowisku Kierownika Działu Obsługi Sprzedaży w wymiarze pełnego etatu, za wynagrodzeniem 6.000,00 zł. (vide: k.54-48 ar.). Następnie płatnik składek zgłosił M. K. do ubezpieczenia społecznego od dnia 2 sierpnia 2013 r. Od dnia 13 listopada 2013 r. ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim z tytułu ciąży (okoliczność bezsporna).

W dniu 16 grudnia 2013 r. organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające dotyczące zgłoszenia do ubezpieczeń (...) M. K. (1). W toku tego postępowania, organ rentowy ustalił, iż firma (...) Sp. z o.o. Sp. K. zajmuje się działalnością związaną z reklamą, drukiem oraz sprzedażą miejsc reklamowych. Na podstawie deklaracji VAT-7 zus ustalił, iż za okres od marca 2013 r. do listopada 2013 r. spółka prowadzi działalność usługową w małym zakresie i nie było jej stać na zatrudnienie pracownika – M. K. (1) za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 6.000,00 zł, a jedynie za wynagrodzeniem 2.345,00 zł – jak pozostałych pracowników firmy

Według ustaleń organu rentowego, w dniu 4 grudnia 2013 r. wyrejestrowano pracowników spółki, a do chwili obecnej jedynie M. K. (1) jest zgłoszona do ubezpieczeń społecznych. ZUS na podstawie przeprowadzonej kontroli płatnika składek, ustalił, iż na miejsce odwołującej nie zatrudniono innego pracownika. Obowiązki odwołującej, korzystającej ze zwolnienia lekarskiego, przejął jeden ze wspólników spółki. W ocenie organu rentowego powyższa okoliczność stanowi dowód na to, iż uprzednio nie zachodziła potrzeba zatrudnienia osoby na stanowisku kierowniczym za tak wysokim wynagrodzeniem jak w przypadku powódki. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego organ rentowy w dniu 15 stycznia 2014 r. wydał decyzję znak: nr UBS /(...) którą stwierdził, że M. K. (1) jako pracownik podlegający ubezpieczeniom społecznym u płatnika składek (...) Sp. z o.o. Sp. K z siedzibą w N. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: społecznym od dnia 17 lipca 2013 r. i określił podstawę do ubezpieczenia na kwotę 2.345,00 zł miesięcznie.

Od decyzji organu rentowego odwołanie złożyła ubezpieczona M. K. (1) inicjując tym samym postępowanie sądowe, w toku którego ustalono, że ubezpieczona w dniu 29 czerwca 2013 r. ukończyła studia wyższe pierwszego stopnia na kierunku socjologia i uzyskała tytuł zawodowy licencjata (dyplom ukończenia studiów k. 110-112 a.s). Dotychczas w okresie od 1997 r. do 2013 r. odwołująca była zatrudniona na stanowisku sprzedawcy w firmie (...) S.C., w firmie

(...) S.C. Następnie odwołująca pracowała w firmie (...)C na stanowisku specjalisty ds. administracji oraz Marketing Managera. Odwołująca była zatrudniona także w firmie (...) jako Marketing Manager oraz w Banku (...) S.A w departamencie Logistyki na stanowisku specjalisty ds. administracji (dokumentacja zatrudnienia k. 12-112 a.r.). W spółce (...) Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą w N., odwołująca jak prawidłowo ustalił organ rentowy została zatrudniona od dnia 17 lipca 2013 r. (okoliczność bezsporna). Spółkę tworzyli udziałowcy M. D., M. S., M. O.. Następnie udziały S. zostały wykupione i obecnie spółkę tworzą M. O. i M. D. z udziałem 1/2 (na podstawie dowodu z oświadczeń M. O. reprezentującego spółkę- występującego w niniejszym postępowaniu w charakterze zainteresowanego). Na podstawie zeznań o wysokości osiągniętego dochodu w 2013 r. Sąd Okręgowy ustalił, iż Spółka (...) Sp. z o.o. Sp. K. w 2013 r. uzyskała przychód w wysokości 674.189,91 z, natomiast koszt uzyskania przez nią przychodu wyniósł 683.033,31 zł. W związku z powyższym płatnik składek w roku 2013 r. poniósł w wyniku prowadzonej działalności, stratę w wysokości 8.843,40 zł. Na podstawie danych zawartych w zeznaniu dochodowym, Sąd Okręgowy uznał, iż organ rentowy (...)Oddział w W. prawidłowo przyjął, iż płatnik nie miał jakichkolwiek możliwości finansowych w zatrudnieniu ubezpieczonej za wynagrodzeniem miesięcznym opiewającym na kwotę 6.000,00 zł.

W toku postępowania odwołująca zeznała, o pracy w spółce (...) dowiedziała się z ogłoszenia dostępnego na stronie internetowej. Firma zatrudniała dwóch pracowników na stanowisku przedstawicieli handlowych. W okresie zwolnienia lekarskiego z tytułu ciąży, odwołująca nie pojawiała się w siedzibie pracodawcy a jedynie zdalnie poprzez system elektroniczny nadzorowała pracowników. Była koordynatorem dwóch pracowników, których przełożonym był Prezes O.. Odwołująca nie pozostaje w innych niż pozasłużbowe relacji z którymkolwiek z zainteresowanych

Spółka (...) posiada obecnie zaległości płatnicze w wobec ZUS i Urzędu Skarbowego. Pracownicy, których zatrudniali udziałowcy zainteresowanej spółki otrzymywali wynagrodzenie w wysokości 1.700 zł na rękę plus premie. Odwołująca domagała się wyższego wynagrodzenia i kwota 6.000 zł była wspólnie wynegocjowana przez strony umowy. M. O. poza działalnością (...) Sp. z o.o. Sp. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą A. R., której główny przedmiot dotyczy renowacji zabytków. Działalność ta okresowo również przynosi zaległości finansowe, które wynikają z nieterminowych opłat dokonywanych przez kontrahentów. M. O. dokładał środki finansowe do firmy (...), które uzyskiwał w A. R. (na podstawie dowodu z zeznań odwołującej, świadka M. O. k. 82-83 a.s). Problemy finansowe firmy (...) zaistniały z tego tytułu, że mimo świadczenia usług, klienci nie płacili za te usługi. Reklama A. B. miała być reklamą dzielnicową docierającą do klienta na danym obszarze. Jedną z form prowadzenia reklamy w spółce było dodawane do zakupów darmowych torebek z zamieszczanymi na nich ofertami reklamowymi. W ocenie udziałowca T. D. w okresie od 17 lipca 2013 r. do czasu przejścia na zwolnienie odwołującej, jej praca spełniła oczekiwania jakie pracownicy nakładali na powierzonym jej stanowisku Kierownika Działu Obsługi Sprzedaży. Niezależnie od udziału w A. B. w dacie zatrudnienia odwołującej, T. D. prowadził też swoją firmę przez 4-5 lat. Firma była dochodowa (w oparciu o dowód z zeznań T. D.).

Do zakończenia postępowania strony nie zgłaszały żadnych wniosków dowodowych. Odwołująca popierała odwołanie do którego przyłączyli się również wspólnicy zainteresowanej spółki.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, aktach rentowych, aktach osobowych oraz częściowo w oparciu o dowody osobowe w postaci zeznań ubezpieczonej M. K. (2) oraz reprezentujących płatnika składek M. O., T. D. (k. 82-83 a.s). Zdaniem Sądu przedstawiony przez stronę odwołującą materiał dowodowy osobowy (zeznania ubezpieczonej i płatnika) oraz materiał dowodowy nieosobowy (dokumenty prywatne) jedynie częściowo koresponduje ze sobą. Jednocześnie ww. materiał dowodowy w postaci zeznań płatników nie znajduje potwierdzenia w jakimkolwiek innym obiektywnym materiale dowodowym w tym postaci z zeznań podatkowych spółki. Przy tym zaznaczenia wymaga, iż strona odwołująca w toku sprawy nie wniosowała o przeprowadzenie innych dowodów niż zgłoszone - w tym nie wniosowała o przeprowadzenie dowodu z zeznań jakichkolwiek świadków, jak też nie przedstawiła żadnego niezależnego dowodu mogącego potwierdzić podnoszone w odwołaniu okoliczności. Odnosząc się natomiast do pozostałych dowodów nieosobowych w postaci list płac, list obecności (k. 44-52) to zdaniem Sądu dokumenty te samoistnie nie mają dostatecznego waloru dowodowego i nie potwierdzają okoliczności wykonywania pracy przez ubezpieczoną na rzecz płatnika składek.

Sąd natomiast uwzględnił materiał dowodowy w zakresie w jakim odnosił się do kwestii wcześniejszego zatrudnienia ubezpieczonej (k. 52-112 a.s)

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika składek od decyzji organu rentowego z dnia 15 stycznia 2014., nr UBS/(...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Na wstępie rozważań prawnych niniejszej sprawy Sąd Okręgowy wskazuje, iż „postępowanie sądowe w sprawach dotyczących ubezpieczenia rentowego wszczynane jest w rezultacie odwołania wniesionego przez ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ma więc ono charakter odwoławczy. Jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Jest zatem postępowaniem kontrolnym. Badanie owej legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego oraz prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Mówiąc inaczej - o zasadności przyznania lub odmowy przyznania świadczenia decydują okoliczności istniejące w chwili ustalania do niego prawa. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy...” (Wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 20 maja 2004 roku, II UK 395/03, OSNAPiUS rok 2005, Nr 3, poz. 43.). Zdaniem Sądu Okręgowego przedmiotowe stanowisko Sądu Najwyższego pomimo faktu, iż odnosi się bezpośrednio do kwestii związanej z ubezpieczeniami rentowymi, to jednak na zasadzie analogii znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, albowiem tezy tam zawarte stanowią normy uniwersalne dotyczące bezpośrednio problematyki odwołań od decyzji organu rentowego. Ponadto stanowisko Sądu Najwyższego uwidacznia, że wiążący w sprawie jest stan prawny obowiązujący w chwili wydawania decyzji.

W aspekcie powyższego wyводу Sąd Okręgowy stwierdza, że naczelną kwestią sporną w niniejszym postępowaniu było rozstrzygnięcia czy praca ubezpieczonej M. K. (1) u płatnika składek (...) Sp. z o.o. Sp. K. faktycznie uzasadniała konieczność ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odwołującej na kwotę 6.000,00 zł miesięcznie.

W tym względzie zdaniem Sądu Okręgowego należy dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r, Nr 205 poz.1585 z późn. zm. aktualnie - Dz. U. z 2013, poz.1442). Zauważyć należy, że zgodnie z art.6 ust 1 pkt 1 ww. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 (nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie), osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Ponadto w myśl art.13 pkt 1 ww. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach pracownicy - od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Opierając się jedynie na powyższych zapisach ustawowych zauważyć należy, że nawiązanie przez ubezpieczoną M. K. (1) stosunku pracy, skutkowało objęciem odwołującej ubezpieczeniem społecznym.

Jednakże z uwagi na charakter decyzji organu rentowego, w zakresie niniejszej sprawy ustalenia wymagało czy faktycznie wyczerpana została dyspozycja art. 83 § 1 k.c., zgodnie z którym nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Tym samym organ rentowy podważył w trybie postępowania administracyjnego zasadność objęcia ubezpieczonej ubezpieczeniem społecznym wskazując, iż umowa o pracę zawarta pomiędzy stronami i określająca wysoką kwotę wynagrodzenia dla odwołującej zawarta została pozornie w celu obejścia przepisów prawa (tj. w swojej istocie nawiązanie stosunku pracy zmierzało tylko do uzyskania przez odwołującą wysokich kwot świadczeń). W związku z powyższym Sąd Okręgowy w toku postępowania musiał ustalić ponad wszelką wątpliwość czy umowa o pracę została zawarta pomiędzy ubezpieczoną a zainteresowaną

spółką – czy też doszło do pozornego zawarcia umowy o pracę oraz czy działanie stron zmierzało do obejścia przepisów prawa.

Dokonując analizy niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy zauważył, że istotne dla sprawy było ustalenie czy określone przez strony umowy o pracę, wynagrodzenie miesięczne ubezpieczonej było adekwatne do zakresu wykonywanych przez nią obowiązków oraz czy odwołujący posiadał zdolność finansową do wypłaty tak wysokiego wynagrodzenia. Oceniając powyższe kwestie Sąd w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe stwierdza, że umowa zawarta pomiędzy stronami zdecydowanie w rzeczywistości została zawarta jednakże, strony określiły wysokość wynagrodzenia M. K. (1) w wysokości rażąco wysokiej, co przeczy powszechnym zasadom współżycia społecznego, w zakresie uprawnień ubezpieczonych do środków funduszu ubezpieczeń społecznych.

Zaznaczenia wymaga bowiem, że w sprawie nie zostały spełnione wszystkie przesłanki wynikające z art. 22 § 1 k.p. W myśl tego przepisu (art. 22 § 1 k.p.) przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje dostatecznych podstaw do przyjęcia, płatnik składek zatrudnił ubezpieczoną za wynagrodzeniem 6.000,00 zł w skali miesiąca. Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, iż płatnik składek w roku 2013 r. tj., w roku w którym zatrudnił odwołującą posiadał straty finansowe, zalegał również z płatnościami wobec ZUS i Urzędu Skarbowego. Ponadto z zeznań M. O. reprezentującego zainteresowaną spółkę, wynika, iż prowadzi on inną spółkę grupy A., która również przynosi okresowe straty z uwagi na nieterminowość spłat zobowiązań klientów. Tym samym zdaniem Sądu płatnik składek nie miał finansowych możliwości wynagrodzenia za pracę na poziomie 6.000,00 co w konfrontacji z wcześniejszymi umowami i warunkami wynagrodzenia jakie uprzednio otrzymywała odwołująca, (o czym świadczy zawarta w kartach rentowych dokumentacja zatrudnienia odwołującej (k. 64-84 a.s.) wskazuje na pozorny charakter warunku wynagrodzenia w umowie o pracę jaki zawarty został pomiędzy stronami w 2013 roku. Okoliczność ta stanowi podstawę do uznania, że faktycznym celem tej umowy było uzyskanie wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Zważyć bowiem należy, że wynagrodzenie ubezpieczonej uzyskiwane przez nią w trakcie zatrudnienia w A. B. Sp. zo.o. Sp. K. było znacząco wyższe niż innych pracowników (nawet przy uwzględnieniu innego zakresu wykonywanych czynności przez pozostałych zatrudnionych), jak też podczas przebywania ubezpieczonej na zwolnieniu lekarskim płatnik składek nie zatrudnił żadnego dodatkowego lub innego pracownika na jej miejsce. Istotne jest również, że ubezpieczona w bardzo krótkim czasie od podpisania umowy o pracę przebywała na długotrwałym zwolnieniu lekarskim.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu Okręgowego, zawartej przez strony umowie o pracę w pełni można zarzucić wadę pozorności w zakresie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, a faktycznie praca odwołującej, z uwagi na jej kwalifikacje zawodowe i doświadczenie w pracy na dotychczasowych stanowiskach pracy biurowej, uzasadnia przyjęcie, iż podstawa wymiaru jej składek na ubezpieczenia społeczne począwszy od dnia 17 lipca 2013 r. wynosi 2.345,00 zł. Kwota ta stanowi bowiem realną kwotę wynagrodzenia, którą płatnik składek mógł i faktycznie ponosił z tytułu zatrudnienia podległych mu pracowników w tym samym czasie co odwołująca.

Dodatkowo dokonując analizy przesłanek, którymi kierował się ZUS przy ustalaniu kwestii fikcyjności umowy o pracę, Sąd Okręgowy zauważył, że argumenty wskazywane przez organ rentowy w treści decyzji z dnia 15 stycznia 2014r. zasługują na pełne uwzględnienie. Przede wszystkim tezy organu rentowego zostały szczegółowo poparte okolicznościami faktycznymi, a tym samym w ocenie Sądu decyzja ZUS odpowiada prawu.

Sąd zważył również, że zgodnie z normami generalnymi statuowanymi przede wszystkim przez art. 6 Kodeksu cywilnego oraz przez art. 232 Kodeksu postępowania cywilnego – strona postępowania obowiązana jest udowodnić wszystkie swoje twierdzenia zgłaszane przez nią w sprawie. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001r. (w sprawie I PKN 660/00) samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. Natomiast zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2006r. (w sprawie sygn. akt III AUa 35/06)

przedmiotem postępowania dowodowego są fakty mające istotne znaczenie dla merytorycznej oceny dochodzonego roszczenia.

Sąd opierając się na powyższym stwierdził, że storna odwołująca w toku sprawy nie przedstawiła przekonujących dowodów dających podstawę do zmiany decyzji ZUS, a tym samym płatnik składek nie udowodnił w trybie art.6 k.p.c. zasadności odwołania.

Z tych właśnie względów Sąd Okręgowy w oparciu o materiał dowodowy zebrany w przedmiotowej sprawie, po przeprowadzeniu postępowania sądowego zgodnie z powołanymi powyżej przepisami, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

J.R.